

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2016 r. – Irlandia/Komisja**(Sprawa T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, K. Duggan i A. Joyce, pełnomocnicy, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty i A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald oraz M. Collins, SC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 5605 final z dnia 30 sierpnia 2016 r. skierowanej do Irlandii w sprawie pomocy państwa SA.38373 (2014/C) wprowadzonej przez Irlandię na rzecz Apple;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie prawa irlandzkiego i istotnych okoliczności faktycznych.
 - Komisja błędnie twierdzi w zaskarżonej decyzji, że dwie opinie wydane przez Irish Revenue Commissioners (irlandzki organ podatkowy) w 1991 i 2007 r. prowadzą do „zrzeczenia się” podatku, który Irlandia w przeciwnym razie byłaby uprawniona pobrać od irlandzkich oddziałów Apple Sales International (ASI) oraz Apple Operations Europe (AOE). Opinie te nie zawierają odstępstwa od irlandzkiego prawa. Przepisy podatkowe znajdujące zasadniczo zastosowanie do irlandzkich oddziałów spółek niebędących rezydentami zawarte są w sekcji 25 Taxes Consolidation Act 1997 (ordynacji podatkowej z 1997 r.). Opinie wyłącznie stosują tę sekcję 25, w oparciu o którą, zgodnie z zasadą terytorialności opodatkowaniu podlegają wyłącznie zyski, które można przypisać oddziałowi, a nie nieirlandzkie zyski spółki. Decyzja błędnie definiuje również działalność oraz zakres odpowiedzialności irlandzkich oddziałów ASI i AOE. Oddziały te wypełniają bieżące zadania, podczas gdy wszystkie istotne decyzje w ramach ASI i AOE są podejmowane w Stanach Zjednoczonych, tak że zyski będące wynikiem tych decyzji nie mogą być w zasadny sposób przypisane irlandzkim oddziałom ASI i AOE. Przypisanie przez Komisję licencji w zakresie własności intelektualnej irlandzkim oddziałom AOE i ASI jest niezgodne z prawem irlandzkim oraz z zasadami, które Komisja twierdzi, że stosuje, podobnie jak niezgodna z nimi jest odmowa ze strony Komisji uwzględnienia działalności Apple Inc.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie pomocy państwa.
 - Twierdzenie Komisji, że ASI i AOE przyznana została „korzyść” jest błędne. Opinie nie stanowią odstępstwa od „normalnego” opodatkowania, gdyż ASI i AOE nie zapłaciły mniej podatków niż podatek należny zgodnie z sekcją 25. Komisja również błędnie twierdzi, że opinie miały wybiórczy charakter. Komisja w swych ramach odniesienia błędnie pomija rozróżnienie między spółkami będącymi rezydentami a spółkami niebędącymi rezydentami. Komisja usiłuje przeformułować irlandzkie przepisy dotyczące podatków od osób prawnych w ten sposób, że w opiniach Revenue Commissioners organ ten powinien był zastosować komisyjną wersję zasady ceny rynkowej. Zasada ta nie jest częścią prawa Unii ani odpowiednich irlandzkich przepisów dotyczących przypisania zysków oddziałowi spółki, a twierdzenie Komisji narusza suwerenność państwa członkowskiego w dziedzinie podatków bezpośrednich.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zastosowanie przez Komisję zasady ceny rynkowej jest nieprawidłowe i oczywiście błędne.
 - Nawet gdyby zasada ceny rynkowej była istotna z prawnego punktu widzenia (z czym Irlandia się nie zgadza), to Komisja nie zastosowała tej zasady w prawidłowy sposób oraz nie zbadała ogólnej sytuacji grupy Apple.

4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym posiłkowy tok rozumowania Komisji jest błędny.
 - Komisja błędnie odrzuciła dowód w postaci opinii biegłych przedstawiony przez Irlandię, zgodnie z którą nawet gdyby należało zastosować zasadę ceny rynkowej (z czym Irlandia się nie zgadza), podatkowe traktowanie ASI i AOE było zgodne z tą zasadą.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym alternatywny tok rozumowania Komisji jest błędny.
 - Komisja błędnie twierdzi, że zasada ceny rynkowej jest inherentna dla prawa irlandzkiego, że sekcja 25 została nieprawidłowo zastosowana oraz że sekcja 25 przyznaje niedopuszczalną swobodę uznania. Sekcja 25 nie przyznaje takiej swobody uznania Revenue Commissioners.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.
 - Komisja na żadnym etapie dochodzenia nie wyjaśniła w jasny sposób swojego stanowiska w zakresie pomocy państwa, a decyzja zawiera ustalenia co do okoliczności faktycznych, co do których Irlandia nigdy nie miała okazji ustosunkować się. Komisja naruszyła obowiązek dobrej administracji, nie działając w sposób bezstronny ani zgodnie z ciężącym na niej obowiązkiem staranności.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja naruszyła zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Komisja naruszyła zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań powołując się na rzekome zasady prawa Unii, nigdy wcześniej niezdefiniowane. Są to nowe zasady, a ich zakres i skutki są całkowicie niepewne. Komisja powołuje się na dokumenty OECD z 2010 r., lecz (nawet gdyby były wiążące) dokumenty te nie były możliwe do przewidzenia w 1991 i 2007 r.
8. Zarzut ósmy, dotyczący braku właściwości Komisji w zakresie przyjęcia decyzji i zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 4 i 5 TEU oraz zasadę autonomii podatkowej państw członkowskich.
 - Komisja nie jest właściwa, zgodnie z zasadami dotyczącymi pomocy państwa, aby jednostronnie zastąpić pogląd państwa członkowskiego na temat geograficznego zakresu i geograficznych granic kompetencji podatkowej państw członkowskich własnym poglądem. Celem zasad w zakresie pomocy państwa jest stawianie czoła działaniom państw prowadzącym do przyznania wybiórczej korzyści. Zasady te nie mogą z uwagi na ich charakter rozwiązać problemu różnic między systemami podatkowymi na poziomie ogólnym.
9. Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym Komisja w oczywisty sposób naruszyła art. 296 TFEU oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Komisja w oczywisty sposób naruszyła ciężący na niej obowiązek przedstawienia jasnego i jednoznacznego uzasadnienia decyzji, poprzez jednoczesne powołanie się na wyraźnie różniące się stany faktyczne, zaprzeczając sobie w kwestii źródła zasady, którą miałyby naruszyć Irlandia oraz sugerując, że Irlandia przyznała pomoc w związku z zyskami podlegającymi opodatkowaniu w ramach innych jurysdykcji.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2016 r. – QC/Rada Europejska

(Sprawa T-834/16)

(2017/C 038/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: QC (Lesbos, Grecja) (przedstawiciel: C. Ladis, adwokat)

Strona pozwana: Rada Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności „Oświadczenia UE-Turcja” z dnia 18 marca 2016 r., opublikowanego tego samego dnia w komunikacie prasowym nr 144/16;